

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever
aan de Patrie van Brugge schrijft zeer lang-
durig zijn en tot in juli voortgezet worden.

Zoals gewoonlijk zal deze zitting bekrond
worden door het aanbieden van een wetsont-
werp, tot 't uitvoeren van een aantal werken
van openbaar nut. Het blad vraagt echter of
men echter niet beter zou doen deze ont-
werpen wat eerder voor den dag te brengen,
in plaats van er mede te wachten tot het
warme zomerweêr de volksvertegenwoordigers
aandrijft in vakantie te gaan, en zij die
wetsontwerpen met te veel overhaasting en
soms een weinig blindelings stemmen.

TONGEREN, DEN 1sten APRIL.

De parlementaire zitting welke op 13 april
geopend wordt, zal, volgens men uit Brussel
aan de Patrie van Brugge schrijft zeer lang-
durig zijn en tot in juli voortgezet worden.
Zoals gewoonlijk zal deze zitting bekrond
worden door het aanbieden van een wetsont-
werp, tot 't uitvoeren van een aantal werken
van openbaar nut. Het blad vraagt echter of
men echter niet beter zou doen deze ont-
werpen wat eerder voor den dag te brengen,
in plaats van er mede te wachten tot het
warme zomerweêr de volksvertegenwoordigers
aandrijft in vakantie te gaan, en zij die
wetsontwerpen met te veel overhaasting en
soms een weinig blindelings stemmen.

Stads- & provincie nieuws.

M. de advocaat Cartuyvels, lid der bestendige
deputatie van Limburg, is vrederechter van het
kanton St-Truiden benoemd in vervanging van
M. Vaneuss, overleden.

Op den markt van Tongeren van heden donder-
dag waren te koop gesteld 335 koeien, 80 kalveren,
52 schapen, 82 vette varkens en 1077 magere
varkens.

L'indicateur breveté des chemins de fer pour
le mois d'Avril est en vente chez M. COLLÉE,
libraire, grand'place, 54, à Tongres. — Prix avec
carte : 25 centimes.

De drukpers.

Zeven steden betwisten elkander de eer, Homerus
het licht geschonken te hebben. De plaats, waar
het eerste dagblad het licht zag, is eveneens onbe-
kend. Men weet dat, tijdens den oorlog met de
Turken, het Venetiaansch gouvernement op de
piazza en op de brug Rialto een kort verslag deed
aflezen van de ontvangene tijdingen.

De speculatie maakte zich weldra meester van
dit middel om het nieuws te verspreiden. In
Venetië waren reeds talrijke drukkerijen, die niet
allen evenveel werk hadden. Een drukker, wellicht
Nicolaas Manassi, die op copie wachtte, drukte
met toelating der overheid, de tijdingen, waarop
men wachtte. Het kleine blad werd verkocht aan
den prijs van eene gazetta, een klein geldstuk, dat
destijds te Venetië koers had. De naam van dat
manuskript zou aldus de naam van het blad gewor-
den zijn. Anderen zeggen dat de drukker den titel
van zijn bladje had versierd met de beeltenis
eener babbeltuchtige ekster (gazza). Onze eerbied
voor de dagbladers noopt ons, de eerste uitlegging
aan te nemen, te meer, daar de tweede niet toe-
passelijk is op de gazetten van dien tijd die slechts
korte tijdingen van het oorlogstooneel behelsden.
De Doge van Venetië zou niet toegelaten hebben
dat er van iets anders in gesproken werd, en dan
nog moesten de gevechten gunstig geweest zijn.

Duitschland beweert, van zijnen kant, dat het
eerste dagblad te Augsburg verschenen is. Het
werd uitgegeven, zegt men, door de familie
Fugger die beroemd was, zowel om hare rijk-
dommen, verkregen door den koophandel met
verre streken, waar zij hare kantoren had, als om
hare letterkundigen smaak, hare liefde voor de
boeken en voor de schoone kunsten.

Deze familie maakte toe het uitgeven van een
blad hare dagelijksche uitgebreide briefwisseling
ten nutte, en maakte de tijdingen-bekend, welke
hare klerken tusschen de markten der eetwaren
inlascchten. Het huis Fugger gaf bijna regelmatig
dagelijks een blad uit, onder den titel van:
Ordinari Zeitungen en soms bijvoegsels; genaamd:
Extraordinari Zeitungen, waarin de laatste tijding-
gen opgenomen werden, hetgeen alsdan gelijk
stond met het tegenwoordig telegrafisch bulletin.
De prijs van het blad was 4 kreutzers per nummer,
25 gulden voor een jaar der Ordinari, en 14 voor
de Extraordinari. Boven de tijdingen, gezonden
door de agenten van het handelshuis, die de wereld
door verspreid waren, trof men in dat bladje, naar
men beweert, letterkundige nieuwstijdingen aan,
ook aankondigingen van merkwaardige boeken,
en zelfs verslagen over toneelspeelen.

Men zegt dat eene verzameling van die dagbladen
van Augsburg, van 1368 tot 1604, bewaard wordt
in de bibliotheek te Weenen. Indien het feit echt
is, zouden de Ordinari Zeitungen het oudste
dagblad zijn. Zij zouden tot hetzelfde tijdstip be-
hooren als The English Mercurie, waarvan het
50^e nummer, dragende de dagteekening van 23
juli 1588, zich in het British museum bevindt.
Het was in dat jaar dat de onverwinbare vloot, de
Armada van Philip II, de Engelsche kustten be-
dreigde.

Burleigh vroeg aan Elisabeth, zoo verhaalt men,
dat men het Engelsch volk met den zakentoonstand
zoo bekend maken, ten einde de vaderlandsliefde
op te wekken, en met dit doel werd The English
Mercurie uitgegeven. Het eenigste, dat hierop aan
te merken valt, is, dat dit vijfde nummer, be-
neyens de andere nummers van gemeld blad, ge-
drukt zijn op een papier, waarin de letters G R
(Georgius Rex) geprent staan, zoodat de gazet zoo

wat 126 jaar ouder zou zijn dan het papier,
waarop zij gedrukt is. Talrijke geleerden hebben
zich met dit bedrog laten om den tuin leiden.

Het eerste Belgisch dagblad werd uitgegeven in
de stad Antwerpen, door eenen drukker genaamd
Abraham Verhoeven. De heer P. Genard, stads-
archivist van Antwerpen, leert ons in eene belang-
rijke verhandeling over de drukkunst in zijne stad
dat Verhoeven, die op de Lombaardevest in de
Gulden Sonne woonde, een regelmatig dagblad
uitgaf, onder den titel van Nieuwe Tijdingen. Dit
was in 1605, ten minste is zijne privilege van dit
jaar gedagteekend.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik :

Een droevig rampgeval heeft verleden zaterdag,
om 3 ure des namiddags, plaats gehad, in den
tunnel van den ringizerenweg, welke men aan het
leggen is in de voorstad Vivignies.

Een jonge werkman, Frans Letté, oud 15 jaren,
geboren te Aarlen, gehuvest in de Pierreusstraat,
stapte door den tunnel, geladen met 5 houweelen,
welke hij ging ter hand stellen aan de mijnwerkers
die bezig waren met graven.

Een waggon, voortgesleept door een paard,
kwam voorbij. De jongeling wilde zich van zijnen
last ontslaan door hem op het rijtuig te laten, ten
einde de houweelen aldus de plaats hunner be-
stemming te bereiken.

Dit doende verloor hij het evenwicht, viel op de
riggels en zijn hoofd werd afschijnlijk verpletterd
onder de wielen van den waggon.

Men raapte slechts een vermint lijk op: de
dood was oogenblikkelijk geweest.

Uit het onderzoek, welk door de politie over
deze ramp geopend is, dat men haar slechts moet
toeschrijven aan de onvoorzichtigheid van dengene,
die er het slachtoffer van is geweest.

— Men schrijft uit Brussel, 23 maart, aan de
Amsterdamsche Courant :

Naar men mij verzekert zal de graaf van Vlaan-
deren de koninklijke Belgische familie vertegen-
woordigen bij de onthulling van het gedenkteeken
voor wijlen keizer Maximiliaan van Mexiko, op 5
april aanstaande, te Triest. Men heeft, zoo het
schijnt, getracht aan de weduwe van den ongeluk-
kigen vorst te doen begrijpen welke eer aan de
nagedachtenis van haren echtgenoot bewezen
wordt; doch te vergeefs, prinses Charlotte is ten
eenemale idiootisch geworden, ofschoon haar
lichaamlijk gestel niets te wenschen overlaat.

— Men schrijft uit Antwerpen :

Als er ooit Tartuffen in de wereld zijn geweest,
dan zijn het zeker wel de geuzen.

Uiterlijk, in woorden, hangen zij van tijd tot
eene godsdienstig vaantjen uit, en breken van den
anderen kant alles af wat naar godsdienst gelijkt.

Zoo geven zij op Witten Donderdag een zooge-
zegd godsdienstig concert op den theater, waar in
het jaar de crapuleuste stukken, tegen al wat
zedelijkheid is, gespeeld worden.

Ziet, het doet goed van tijd tot tijd zulk vaantjen
uit te steken: dat bedriegt zekere welwillende
katholieken, en het is een middel van rechtvaardig-
ing voor die, welke zulk middel noodig hebben.

In de loge speelt men ook, volgens den Précur-
seur, Witten Donderdag, ten minsten wij lezen in
zijn nummer van zaterdag.

« Kolekte gedaan op het feest van Witten
Donderdag, » gevierd door het kapittel der vrij-
metselaarslogie. »

We zouden dat feest wel eens hebben willen
zien, gevierd door mannen die heel het jaar door,
de godheid bespotten en in hunne dag- en week-
bladen willen afbreken :

Die overigens het stelsel der libre pensée aan-
klevende en « het geluk in het niet » vinden :

Die gedurig en openlijk lachen met al wat
godsdienstige ceremonie is !

Zou het misschien achter de muren een spofteest
zijn geweest ?

Hoe het zij, niet waar Précurseur, het doet toch
altijd goed, als men soms een godsdienstig
vaantjen uitsteekt.

Achter de vuist kan men midderwijl lachen,
kan men spotten, kan men loochenen.

O die Tartuffen ! (Handelsblad.)

— Men schrijft uit Antwerpen :

STOUTMOEDIGE DIEFSTALLEN. — Verscheidene
stoutmoedige diefstallen zijn verleden nacht in de
stad gepleegd. Bij middel van braak en beklim-
ming zijn behendige en stoute dieven langs den
tuin, in de woning gedrongen van den heer Ber-
nays, advocaat, Herreynsstraat, 12, en hebben
aldaar verscheidene zilveren voorwerpen ont-
vreemd.

De dieven hebben de vensterruiten der keuken
aan stukken geslagen, de venster geopend en zijn
vervolgens binnengedrongen, om alles te door-
snuffelen en te doorzoeken. De salon stond voor
de deugnieten open, daar de sleutel op de deur stak.

Ook daar liep alles voor de stoutmoedige
indringers gelukkig af; zij werden door niets in
hun werk gestoord en verlieten hoogst voldaan
het geplunderde huis.

Dit zette hun waarschijnlijk aan om nog den
gebuur van den advocaat, de heer Gaspard Ver-
hoeven, rentenier, Herreynsstraat, nummer 10, te
bezoeken en ook hierin gelukten de dieven ten
volle.

Uit den hof van den heer Bernays klauterden zij

over den muur in dien van den heer Verhoeven,
drongen er insgelijks door de venster in de keuken,
kwamen in den salon en vonden ook daar eenen
goeden voorraad zilverwerk benevens eene som
van 45 franken.

Na eerst de meubelen goed doorzocht te hebben,
gingen zij heen langs waar zij gekomen waren.

De gelegenheid was nogtans te gunstig om hunne
expeditie daar te staken. De straat was doodstil,
er was noch politie noch nachtwacht te zien, dit
spoorde hen aan om, en passant, nog het een en
ander voor de keuken mede te nemen. Zij hadden
nu wel zilverwerk, maar niets te eten. In de Lange
Deemstraat, n° 45, woont de weduwe De Wever,
winkelster. Daar vonden zij juist wat zij
zochten.

Den winkel binnendringen, en zich meester
maken van alles wat niet te zwaar was om mede te
dragen, was voor de nachtroovers het werk van
een oogenblik. Zij stalen er eene groote partij
kruidenierderijen; maar op den hoop toe roofden
zij de toeglade, die 40 tot 45 fr. kon inhouden.

Dat men oordeele over de verbaasheid der
slachtoffers, toen deze 's morgens het afgelegde
bezoek der nachtelijke dieven in hunne woningen
ontdekten.

Het gestolen zilverwerk bestaat in verscheidene
lepels en in twee schoone kandelaars.

De schade wordt berekend: voor den heer
Bernays 300 fr., voor den heer Verhoeven 150 fr.
en voor de weduwe De Wever 125 fr.

Tot nu toe is het spoor der dieven niet ontdekt.
In denzelfden nacht is er, bij middel van braak,
eene groote partij kleergoed gestolen, aan boord
van het schip Winje. De daders zijn niet gekend.

— Men schrijft uit Thuin, 29 maart :

Men meldt uit Anderlues, dat dezer dagen drie
werklieden bezig waren met in eene koolmijn, aan
eene uitblijfsput te metselen, toen een hunner
bemerkte dat er zich scheuren in den muur, boven
hunne hoofden vertoonden en onmiddellijk daarna
viel hem een steen langs het lijf. Hij riep zijne ge-
zellen, die in de diepte waren toe te vluchten, doch
deze hadden hietoe den tijd niet meer en werden
onder de invallende steenen, stukken stellingen,
planken en dwarshouten begraven. Een hunner
was op den slag gedood, eene tweede werden de
armen en beenen gebroken; hij werd tot halwege
het lijf levend begraven, zonder dat de moed en de
stoutmoedigheid zijner gezellen er in konden ge-
lukken hem uit zijn deerniswaardigen toestand te
verlossen. De derde ontsnapte als by mirakel, door
zich in eene kleine holte onder de rots te verbergen,
tot men hem eindelijk eene koord kon toewerpen
en gedurende eene oogenblik dat er weinig steenen
vielen hem naar boven halen. Deze laatste had
slechts eenige lichte kneuzingen bekomen, doch de
twee overige werklieden heeft men tot nog toe niet
uit de diepte kunnen ophalen. Indien de ramp
eenige oogenblikken vroeger had plaats gegrepen,
zouden een twintigtal werklieden aldaar een on-
vermijdelijk dood gevonden hebben.

— Men schrijft uit Bergen, 29 maart :

Gisteren is de kapitein-adjutant Ceulemans,
althier het slachtoffer geworden van eene groote
onvoorzichtigheid. Gansch gekleed zijnde, om
zich naar zijn bureau te begeven, was hij op het
punt zijne slaapkamer te verlaten, toen hij schert-
send eene oude pistool van den muur nam en er
zijne jonge vrouw lachend mede bedreigde. Hij
trok den haan af, doch de amorce welke er op
stond gaf geen vuur. De vrouw zegde dat die
bedreiging haar schrik aanjooe; doch de kapitein
stelde haar gerust, zette eene andere amorce op
het wapen, zeggende: » zie, ik zal u bewijzen
dat hierin geen het minste gevaar bestaat. Hij
richtte het wapen op zijn hoofd, trok den haan af
en viel als door den bliksem getroffen dood neêr.
Het wapen, dat sedert lang met poeier geladen
was, bevatte geen kogel; men bemerkte aan den
rechtterslaap van het slachtoffer eene groote wonde
doch de schedel was niet doorboord of verbrijzeld,
zoo als men in de stad vertelt. Men kan gemakke-
lijk oordeelen over de droefheid der jonge vrouw,
de eenige getuige dezer ramp, welke twee families
in de grootste droefheid dompelt.

Nicks, de weerskenner, voorspelt voor de
maand april een weder, nagenoeg gelijk aan dit
van de maand maart: veranderlijk, soms over-
trokken, eerder vochtig dan droog (voornamelijk
de eerste en laatste tien dagen). Frische nachten,
vooral van den 4 tot den 5, van den 8 tot den 18,
en van den 18 tot den 30. Bericht dus aan de
fruitkweekers.

BUITENLAND.

Frankrijk.

LEVEND VERSLONDEN.

De genaamde A. Guyot, herbergier in de rue
German Pilon, te Parijs, bezag zich woensdag in
zijn kelder om er wijn op flesschen te trekken.
Hij werd plotseling ongesteld en viel buiten kennis
ten gronde.

Twee uren nadien ging de dienstjongen, die zijn
meester moest spreken, bij hem in den kelder,
doch hij kwam aanstonds verschrikt naar boven
gehoopen en riep tot de personen die in de herberg
waren dat zijn meester door de ratten verslonden
werd. Men geloofde dat de jongen uitinnig was;
nogtans wilde men zien wat hem zoo verschrikt
had.

Nauwelijks waren eenige personen in den kelder

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk, 15 centimes.
Aankondigingen, 15 centimes per
drukregel.

gedaald of zij verschrikten evenzeer, toen zij Guyot
zagen ten gronde liggen, terwijl een legioen ratten
zich op zijn lijf verdrongen. Reeds hadden die
knagende dieren hem aangezicht en handen alsook
een deel der borst gansch opengescheurd.

De bezwijming had Guyot zoo ongevoelig ge-
maakt dat hij zelfs de wreede pijnen niet gevoelde
welke hem het knagen der ratten moest veroor-
zaken. De vraatzuchtige dieren werden spoedig
verjaagd en Guyot, mer altijd buiten kennis, boven
gebracht. Een gemeescher werd aanstonds geropen
welke hem de eerste zorgen toediende en terug tot
het bewustzijn bracht.

Rusland.

Volgens het Mémorial diplomatique, heeft de
Russische strijdmacht in Azië eene sterkte van
60,800 manschappen, 52,650 paarden en 112 ka-
nonnen in werkelijke dienst, 25,750 manschappen,
9,650 paarden in reserve en 50,850 manschappen,
2,750 paarden en 28 kanonnen, die voor den gar-
nizoendienst bestemd zijn. Deze troepen, over
eene zoo groote oppervlakte verstrooid en bovendien
in sommige opzichten gebrekking ingericht,
met uitzondering van 12 onlangs nieuw ingedeelde
regimenten kozakken van den Ural, bestaat onder
andere de geheele ruitrij uit ongeregelde troepen;
zij vinden echter in geval van nood steun bij de
legers van den Kaukasus, in Terek en Kuban en
in de bemanning der vloeten, welke in de Zwarte
en Kaspische Zeeën, in het Aralmeer en aan de
Siberische kustten gestationneerd zijn. Het leger
van den Kaukasus, hetwelk eene uitstekende in-
richting bezit, bestaat uit 149,472 manschappen
met 18,268 paarden en 176 kanonnen; dat in Terek
en Kuban uit 60,000 manschappen met 32,000
paarden en 56 kanonnen.

De oorlogsvloot in de Zwarte Zee telt 3 gepant-
serde fregatten, 5 schoelstoomkorvetten en 2
jachten; die aan de Siberische kust 54 bodems,
met een gezamenlijk stoomvermogen van 1820
paardenkracht en 61 muurmonden. In de Kaspische
zee telt zij 14 zeil- en 17 stoomschepen, van
390 paardenkracht met 5 stukken; in 't Aralmeer
6 stoombooten van 190 paardenkracht en 8 stukken.

St-Petersburg, 27 maart.

In Rusland word door het geheele rijk een
duivenpost georganiseerd om in geval van oorlog
dienst te doen.

Politiek overzicht.

De Carlisten, die volgens depeches van Madrid
zich om den aanval in het Noorden te hernemen.
Volgens een telegram wordt te Santander het
gerucht verspreid, dat negen duizend vrijwilligers,
onder het geleide van Don Carlos, de kustpro-
vincien, langs Biscaye, bedreigen.

Al de depeches, welke over den toestand der
Carlisten in het noorden van Spanje handelen,
eindigen met de volgende woorden, welke er
bijna onder verloren loopen:

« De hoop op eenen goeden uitslag van het
convenio verdwijnt. — (Heeft die hoop wel ooit
bestaan?) »

« Cabrera zal niet naar Spanje komen. »

De onderscheiding, welke Mgr Ledochowsky,
aartsbisschop van Posen, te heurt viel, heeft onder
de Poolse bevolking der provincie Posen eene
grote ontroering verwekt. Zoodra zijne benoeming
tot kardinaal bekend was, werd er een advies van
gelukwensch in omloop gebracht, om door eene
deputatie naar Ostrowo gedragen te worden, in de
gevangenis zelve, waar de aartsbisschop-kardinaal
gevangen zit, om de straf der schending van gods-
dienstige wetten van prins von Bismarck uit te
doen.

Waarschijnlijk zal de Zwitsersche Bondsverga-
dering binnen kort worden bijeengeroepen tot het
houden eener buitengewone bijeenkomst. Naar
men verneemt, is de meerderheid der leden van
den Bondsraad van gevoelen, dat de jongste
vertoogen, ingediend tegen de verwijdering der
Rooms-katholieke geestelijken in de Jura, die
zich tegen de autoriteiten hebben verzet, niet
getwettigd is volgens de nieuwe constitutie. Op
die wijze wil de meerderheid in den Bondsraad de
kerkelijk-staatkundige politiek der regering van
het kanton Bern in het openbaar doen afkeuren
en brandmerken.

Met het oog hierop, zijn de vrijzinnige leden van
den Bondsraad voornemens om onverwijld de
Bondsvergadering bijeen te doen roepen, indien
door de meerderheid in dien Raad maatregelen
worden voorgeslagen, tot doel hebbende om de
kerkelijk-staatkundige richting der Bernsche
regering te doen afkeuren. Op die wijze zal de
kwestie weldra voor goed worden uitgemaakt.
Naar men verzekert, is de meerderheid van den
Nationaal Raad zeer stellig geneigd om de ker-
kelijk-staatkundige richting der Bernsche rege-
ring te steunen, en acht men de meerderheid van
den Bondsraad insgelijks die richting toegedaan.
De Bondsraad daaren tegen is grootendeels van een
tegenovergesteld gevoelen.